

En spelmansresa

I ÖSTERLED

Katrineholms spelmanslag företog 16—23 juli en färd till Finland. Närmaste målet var köpingen Salo, Katrineholms vänort i ordets riktiga bemärkelse — det fick de tio spelmännen många och tydliga bevis på. Vänligare bemötande och större gästfrihet finns endast i drömmarnas land. Spelmännen spelade på en fotbollsmatch mellan Katrineholms och Salos resp. stadslag, på sjukhuset och ålderdomshemmet, på en danstillställning i Kila, en svensktalande bygd, samt sista kvällen på en offentlig konsert i stadsparken. Folkmusiken är ett språk som förstås av alla, och spelmannens insats blev av Salo-borna mycket uppskattad.

Den 20 och 21 juli besökte vi Helsingfors, där föreningen Brage på allt sätt hjälpte oss till rätta, ordnade rum för oss och var våra guider i stan, ställde till ett samkväm, som katrineholmsspelmännen säkerligen inte glömmet i brådrasket och sist men inte minst ordnade ett framträdande i radio på tjugo minuter. Låtarna spelades in på

band och blev godkända för sändning någon gång i framtiden. Det skulle vara roligt få reda på den exakta tidpunkten . . . Heder åt er alla rara folkdansare i Helsingfors, ingen nämnd och ingen glömd!

Den 21 juli spelade vi på Fiskartorpet, Helsingfors' törhända finaste restaurang. Men det var kräftpremiär den kvällen och spelmannens framträdande kom helt i skymundan för de läckra skaldjuren. Restaurangpublik har ju i regel inte någon förståelse för folkmusik.

Spelmännen fortsatte sedan genom en rundresa, Silverlinjen, som verkligen kan rekommenderas. På kort tid får man se en vacker del av Finland och passera och besöka många historiska svenskbygder. Men det är en annan historia.

Den 24 juli var vi åter i Katrineholm, trötta och utschadsade men rika på minnen och innerligt tacksamma mot de gästfria finländarna. "Den det landet en gång sett han längtar dit igen".

Gustaf Wetter.

»Hednisk nyttomusik samlas på stålband vid spelmansträff«

löd rubriken i en huvudstadstidning en gång i somras. Det gällde hundratals bandinspelningar av svensk folkmusik sådan den gått i arv genom generationer som under en

vecka i juli upptagits i Dalarna av Musikinstitutionen i Uppsala och Radiotjänst gemensamt. I avlägsna byar har spelmän och sångare trummats ihop, gårdarna har fyllts med levande, frisk musik, som nu alltså är konserverad

för framtida behov och studieändamål. — Prof. Carl Allan Moberg och red. Matts Arnberg har tillsammans med tonsättaren Bengt Hambraeus lagt upp denna turné för att komplettera vad man redan har i Musikhistoriska institutionens samlingar. Särskilt ville man koncentrera sig på de gamla vallåtarna bl. a. i Transtrand, låtar som även violinisten Karl Sporr på sistone ägnat sitt intresse under en mycket intressant och givande uppteckningsresa i Transtrandsbygden. Till denna, bl. a., återkommer Hembygden i ett senare n:r.

m.